

ZA RAZLIKU OD MNOGIH, MI TRAJEMO I DANAS **Jurica Popović:** **U "sjeni" Matije Vuice**

Matija Vuica i Jurica Popović (nekada Trotakt-projekt, a danas Gracia) ulaze u red onih koji, očito, traju i to trideset godina. Iako njihov rad često izaziva podijeljena mišljenja javnosti, trud i upornost kojim afirmiraju vlastitu kreativnost teško da ikoga mogu ostaviti ravnodušnima. Tridesetogodišnji staž ovoga glazbeno-modnog para postao je adekvatnije valoriziran tek unazad nekoliko godina (iako se oni s time ne slažu).

Matija je, jednostavno, karizmatična žena i o njoj se puno toga u javnosti zna. Kaže se da iza svakoga uspješnog muškarca stoji žena, ali isto vrijedi i za uspjehe žene.

Jurica Popović još od školskih dana stoji „iza“ Matije. Iako je on autor njihovih glazbenih uradaka, o njemu se daleko manje zna. Za njega kažu da je tvrdoglav i težak lik. Za tvrdoglavost i sam priznaje, a je li težak... stvar je subjektivne percepcije. U svakom slučaju, oni koji ih poznaju kažu da je privilegija družiti se i raditi s njima.

Osnovna karakteristika hrvatske modne i glazbene scene danas je prolaznost. Toliko ljudi koji se bave modom i onih koji se bave glazbom (pjevanjem, zapravo) po broju stanovnika nema nigdje kao u Hrvatskoj. Nažalost, odnos između kvantitete i kvalitete kao da ne zanima nikoga. No, kao i u svemu postoje oni koji traju

Pripremio: Zlatko Kokorić

• Trotakt-projekt je spadao u red vodećih nada rock glazbe s početka 80-ih. Kako je to krenulo?

Pa, krenulo je tako da smo uzeli instrumente, počeli svirati i postali rock nade. Radilo se, zapravo, o jednom multimedijalnom izrazu. Ta, ako se to može tako reći, tri takta bila su glazba, moda i strip. Počelo je 1981. godine i trajalo je nekoliko godina. Priču su nam pokvarili odlasci u ondašnju vojsku. Kad smo se ponovno skupili, prošlo je vrijeme „novog vala“ i izgubio se razlog za nastavak te priče.

• Tada ste formirali grupu Gracia?!

Gracia je u početku imala tri člana. Uz Matiju i mene tu je bio i Jašar Murtezani. Dok se Trotakt-projekt bazirao na nekoj vrsti alternativnog rocka, s grupom Gracia smo svirali čisti pop. Naš je prvi album podigao dosta prašine početkom 90-ih tako da i sada razmišljam o povratku nekih pjesama. Na našoj Gracia – TV na Youtubeu stavili smo i spot za pjesmu Žena s tog albuma. Inače, ovih dana moram taj spot pokloniti Vedranu Mlikoti. On, naime, u tom spotu glumi transvestita.

• Čini se da ste cijelu svoju karijeru bili „korak ispred“ ostalih?

Da, ali to ima svoju cijenu. To je problematično

i zbog reakcije publike koja neke stvari u početku teško razumije, a to se onda reflektira i na tiražu.

• **Jedinstveni ste i po tome što ste jedini od relevantnijih glazbenika član HVIDRA-e.**

Jeste li ikada koristili taj status u umjetničkom djelovanju?

Mislim da je nakon rata trebalo podvući crtu, a ne „krčmiti“ svoj status branitelja. Ja bih danas osnovao Udrugu zaposlenih branitelja, a mislim da ne bi bilo previše članova. Ukinuo bih sve te mirovine, pa tako i ovu svoju. Danas imamo mnogo mladih ljudi koji su postali umirovljenici i na taj su način postali prazni i izgubili se, a to onda dovodi do raznih neželjenih situacija. Mislim da imam moralno pravo reći da je „krčmljenje“ hrvatsva najveća sramota proizišla iz Domovinskog rata.

• **Na posljednjem albumu prilično koketirate s hrvatstvom. U medijima se dalo pročitati da ste postali pop verzija Thompsona. Je li to istina?**

Ma, nije! Inspiracija za ovaj album bila je malo drukčija. Taj je album svojevrsni *hommage* mojemu preminulom stricu koji je od 1943. godine živio u Australiji i nikada nije došao u Hrvatsku iako je o tome sanjao i pričao. Zbog toga je radni naslov albuma i bio „Povratak“. Nisam tu mislio na onaj povratak o kojem pjevaju dalmatinski pjevači na turnejama po Americi i Australiji. Ovo je nešto bolnije i mislim da album ima dodatnu težinu baš zbog toga, povratničkog stila.

• **Uz Matiju i Vas afirmiralo se dosta danas medijski aktivnih ljudi, a Vi stalno ostajete u nekom drugom, trećem redu. Zašto je, ako je, tome tako?**

Da, u drugom smo, trećem redu, a je li to zasluženilo ili nije, ja o tome ne mogu suditi. Mi radimo na duge staze. Urednik u Croatia Recordsu, Siniša Škarica (danas moj dobar prijatelj), svojedobno je odbio moje materijale, a objavljivao neke bendove koji su mu se činili boljima i isplativijima od nas. Danas ga često pitam gdje su mu sad ti bendovi. Mi smo tu gdje jesmo, a uvijek stremimo boljem.

• **Jako mnogo radite i snimate nove albume, ali mnogo pjesama ostane i neiskorišteno. U čemu je problem?**

To je problem svih albuma danas. Sa svakog se albuma uspije lansirati svega dvije, tri pjesme i gotovo. S druge pak strane, moraš biti stalno prisutan jer svakoga dana dolaze novi. Mislim da trenutačno postoje samo dva festivala u Hrvatskoj koji imaju smisla, Radijski festival i Dora (iako je postala dječji festival). Nekada me festivali i nisu zanimali, a danas sam promijenio mišljenje. Neki kažu da su festivali „nužno zlo“, ali to je i najbolji način za afirmiranje pjesama.

• **Jeste li u sjeni Matije Vuice?**

Jesam! To je normalno. Matija je istaknuti član u dva segmenta. Kao modna kreatorica i kao pjevačica. Ona je rijetko talentirana osoba koja

svoj položaj u krugovima u kojima se kreće gradi godinama. Mene ne da to ne smeta, već mi je i drago. Doduše, malo nam je problem to što smo zbog mode zapostavili glazbu jer mi je teško Matiju dobiti za promidžbene akcije vezane uz glazbu u količini u kojoj bih ja to htio.

• **Tko je u Vašoj priči Zlatko Sudac i kako gledate na njegov glazbeni angažman?**

On je naš prijatelj! No, ne želim pričati o tome. Njega trenutačno i previše razvlače po medijima. Mnogo je toga oko njega medijski otišlo predaleko i ne znam kako će sve to završiti. Zovu i nas radi komentara na tu temu, ali to redovito izbjegavamo.

• **Prvi ste povezali glazbu i modu. Danas je to normalna stvar, a promotori toga su razni „red carpeti“. Koliko je važno pojavljivati se na tim događanjima?**

To je, zapravo, svojevrsno međusobno iskorištavanje. Oni koriste tebe za svoje potrebe, a i ti koristiš njih za svoje. To je produkt društva i tako je svagdje u svijetu. Ne vidim ništa loše u tome. Naravno, kod nas se često prelazi mjera i dolaze ljudi kojima i nije tu mjesto, koji pomalo blate sve to, ali to je tako i gotovo. Tko sam ja da im sudim!?

• **Nije li Vaše sadašnje često pojavljivanje na tim događanjima svojevrsna osveta za sve one godine prije, kada ste radili isto tako kvalitetno, a niste bili pozivani?**
Vidiš, to ti je dobra priča, mada se ja toga nisam nikada sjetio. Baš zanimljiva teorija! Priznajem da se ja volim pojavljivati. To je sve dio ovoga posla. Ma, nema tu nikakve osvete, naravno. Ja to nikako tako ne doživljam. I Matija i ja nastojimo uvijek zadržati svoj umjetnički i intelektualni dignitet u tim prilikama. Ako sam nekada i bio protiv tih „red carpeta“, danas nisam.

• **Grupa Gracia je jedan od zaštitnih znakova Etno Festa u Neumu. Što Vama to znači?**

Festival u Neumu, nažalost, nema više odjek u hrvatskoj javnosti kakav bi trebao imati. Mi volimo otići tamo između ostaloga i zato što smo preko ljeta u Metkoviću pa nam je blizu. Zašto smo originalni? Zato što se volimo igrati. Nama je scenski nastup oduvijek važan i drago mi je da nas ljudi prepoznaju i po tome.

• **Imate li Vi neko pitanje koje bi željeli da Vas pitam?**

E, to je dobro pitanje! Kada malo razmislim, zapravo i nemam. To mi se čini u redu jer ispada da sam raščistio sve stvari u životu i da me ništa ne muči.

↑ Jurica Popović je ne samo tekstopisac već i kompozitor, aranžer i producent grupe Gracia